

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хаврюченка Романа Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 54 Сімейного кодексу України

м. К и ї в
21 вересня 2022 року
№ 94-1(І)/2022

Справа № 3-64/2022(164/22)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання, доповідач),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хаврюченка Романа Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 54 Сімейного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Хаврюченко Р.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8,

частині першій статті 19, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 32, частині першій статті 51, частині другій статті 61, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 54 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваного положення Кодексу „вважається, що дії одного з подружжя стосовно життя сім'ї вчинені за згодою другого з подружжя“.

Автор клопотання вказує, що застосування судами положення частини третьої статті 54 Кодексу унеможливило реалізацію його конституційного права „брати рівноправну участь у виборі дій щодо забезпечення як найкращих інтересів у житті сім'ї та бути дієздатним суб'єктом, який має право на індивідуальні дії, так і на супротивлення вчинення певних дій, що можуть мати характер загрозливий для життя, не відповідати інтересам сім'ї, а також нести юридичну відповідальність“.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваного положення Кодексу, Хаврюченко Р.П. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Цивільного кодексу України, на юридичні позиції Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі та судову практику у справах інших осіб.

2. Досліджуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів щодо невідповідності положення частини третьої статті 54 Кодексу Конституції України, натомість висловив незгоду із застосуванням судами оспорюваного положення Кодексу, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень стосовно його неконституційності.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що „вирішення питань застосування судами законів України не належить до його компетенції; правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 19 червня 2018 року № 39-у/2018; ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп(II)/2020)“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хаврюченка Романа Петровича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 54 Сімейного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**